

PREȘEDINTELE REPUBLICII MOLDOVA
ПРЕЗИДЕНТ РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА

Bd. Ștefan cel Mare nr. 154, MD-2073, Chișinău

Бул. Штефан чел Маре, 154, MD-2073, Кишинев

30 12 2013

Nr. 01/1-06-63

Stimate Domnule Președinte al Parlamentului,

La 1 noiembrie 2013 Parlamentul a adoptat Legea nr.258 pentru modificarea Legii cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024-XIV din 2 iunie 2000 pe care a remis-o, ulterior, Președintelui Republicii Moldova spre promulgare.

În urma examinării legii în cauză, menționăm următoarele.

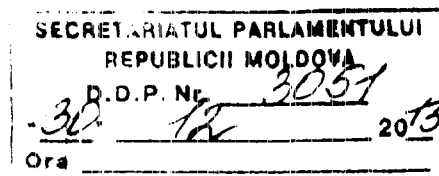
Proiectul de lege a fost elaborat în vederea executării Hotărîrii Curții Constituționale nr. 11 din 30 octombrie 2012 și prevedea modificarea și completarea articolelor 17, 20, 22, 28, 29 și 40 din Legea cetățeniei Republicii Moldova astfel încît să fie asigurate previzibilitatea și funcționalitatea normelor legale.

În procesul de pregătire a proiectului de lege pentru dezbateri în a doua lectură deputații au înaintat un șir de amendamente, unul dintre acestea vizînd excluderea lit. h) alin. (1) din art. 17 al Legii cetățeniei Republicii Moldova, care în proiect avea următorul cuprins: „*pierde sau renunță la cetățenia altui stat, dacă o are, cu excepția cazurilor cînd pierderea sau renunțarea nu este posibilă, nu poate fi rezonabil cerută sau cînd Republica Moldova are încheiat cu acest stat acord asupra dublei cetățenii*”, pe motiv că aceasta ar fi coruptibilă, discriminatorie și contravine drepturilor omului.

Comisia securitate națională, apărare și ordine publică a Parlamentului, fiind comisia sesizată în fond, nu a acceptat amendamentul respectiv, deoarece norma în cauză se conține în legea actuală și corespunde prevederilor Convenției Europene cu privire la cetățenie, la care Republica Moldova este parte. Un argument în plus fiind și faptul că, în conformitate cu rezultatele expertizei anticorupție, norma respectivă nu a fost considerată coruptibilă.

Cu toate acestea, în ședința în plen a Parlamentului, amendamentul în cauză a fost înaintat repetat și a fost acceptat cu votul deputaților.

*Domnului Igor CORMAN,
Președinte al Parlamentului*

Consider că *pierderea sau renunțarea la cetățenia altui stat, cu excepția cazurilor când pierderea sau renunțarea nu este posibilă sau nu poate fi rezonabil cerută* trebuie să rămână o condiție esențială în procesul de dobândire a cetățeniei Republicii Moldova prin naturalizare, deoarece este o normă conformă standardelor internaționale în domeniu.

La 14 octombrie 1999 Parlamentul, prin Hotărîrea nr. 621-XIV, a ratificat Convenția Europeană cu privire la cetățenie, încheiată la Strasbourg la 6 noiembrie 1997, unul dintre cele mai importante instrumente internaționale cu privire la cetățenie (*în vigoare de la 1 martie 2000*).

În vederea ajustării legislației naționale la cea internațională, Parlamentul a adoptat Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024-XIV din 2 iunie 2000 (*în vigoare de la 10 august 2000*).

Un moment inovator în domeniu îl constituie prevederea stipulată la articolul 16 din Convenție – Păstrarea cetățeniei precedente: „*Un Stat Parte nu trebuie să facă din renunțarea sau pierderea unei alte cetățenii o condiție pentru dobândirea sau menținerea cetățeniei sale atunci când această renunțare sau această pierdere nu este posibilă sau nu poate fi cerută în mod rezonabil.*”

Această normă a fost preluată în mod exhaustiv de Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024-XIV din 2 iunie 2000 și o găsim la art. 17 alin. (1) lit. g) și la art. 24 alin. (1) lit. e), potrivit cărora, un străin poate dobândi cetățenia Republicii Moldova prin naturalizare dacă, pe lângă celelalte condiții, respectă și condiția de *pierdere sau renunțare la cetățenia unui alt stat, dacă o are, cu excepția cazurilor când pierderea sau renunțarea la cetățenie nu este posibilă sau nu poate fi rezonabil cerută*.

Cu alte cuvinte, prevederea se referă la situația când o persoană nu este împiedicată să dobândească cetățenia moldovenească pe motiv că nu are posibilitatea sau este dificil să o piardă pe cea străină.

În context, comentariul (*Memorandum explicativ*) la Convenție stipulează că existența condițiilor irezonabile, de fapt sau de drept, trebuie să fie evaluate, caz după caz, de autoritățile naționale ale Statului Parte a cărui cetățenie dorește să dobândească persoana interesată și se aduce drept exemplu doar situația refugiaților și anume, că nu s-ar putea aștepta ca aceștia să se întoarcă în țările lor de origine sau ca ei să se adreseze reprezentanței lor diplomatice sau consulare pentru a renunța la cetățenie sau pentru a fi autorizați să renunțe la ea.

Analiza decretelor Președintelui Republicii Moldova cu privire la acordarea cetățeniei, emise în ultimii 4 ani, demonstrează aplicarea reală în practică a acestei prevederi, cetățenia Republicii Moldova fiind acordată și unor străini recunoscuți drept refugiați pe teritoriul statului nostru, precum și altor străini aflați în imposibilitate de a renunța sau a pierde cetățenia altui stat.

Consider, de asemenea, că excluderea condiției de renunțare sau de pierdere a cetățeniei străine în procesul de dobândire a cetățeniei Republicii Moldova prin naturalizare nu este, actualmente, benefică statului nostru, deoarece va duce, inevitabil, la sporirea fluxului de solicitanți originari din țările aflate în zonele de conflict și în privința cărora planează suspiciuni că prezintă un risc sporit.

În aceeași ordine de idei, menționez că un șir de state europene, cum ar fi Austria, Republica Federală Germania, Danemarca, Suedia, Belgia, Olanda, Estonia, Letonia, Lituania ș.a., condiționează dobândirea cetățeniei lor prin renunțarea sau pierderea cetățeniei altui stat.

Prevederile art.88 lit.(c) din Constituție abilitază Președintele Republicii Moldova cu una din principalele atribuții în exercitarea puterii de stat, atribuție care vizează statutul juridic al persoanei, – acordarea cetățeniei.

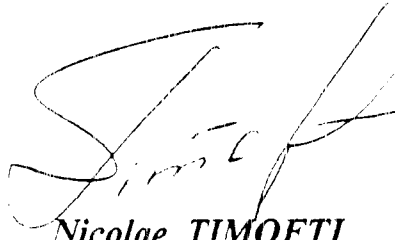
Totodată, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr.11 din 30 octombrie 2012, relevă faptul că Președintele Republicii Moldova, conform prevederilor constituționale, este unica autoritate care poate emite soluții definitive pentru fiecare etapă a procedurii legate de dobândirea cetățeniei.

Prin urmare, soluționarea problemelor cetățeniei Republicii Moldova și a celor privind acordarea de azil politic este atribuită prin Constituție în exclusivitate Președintelui Republicii Moldova.

Pomind de la cele menționate, în temeiul art.93 alin. (2) din Constituție, remit Parlamentului Legea nr.258 din 1 noiembrie 2013, spre reexaminare, cu solicitarea de a completa alineatul (1) al articolului 17 cu litera h), cu următorul cuprins:

„h) pierde sau renunță la cetățenia altui stat, dacă o are, cu excepția cazurilor când pierderea sau renunțarea nu este posibilă, nu poate fi rezonabil cerută sau când Republica Moldova are încheiat cu acest stat acord asupra dublei cetățenii.”

Cu stimă,

Nicolae TIMOFTI

*Anexă: Legea nr.258 din 1 noiembrie 2013 pentru modificarea
Legii cetățeniei nr.1024-XIV din 2 iunie 2000*

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

pentru modificarea Legii cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024-XIV din 2 iunie 2000

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024-XIV din 2 iunie 2000 (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, ediție specială din 9 decembrie 2005), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, noțiunea „domiciliu legal și obișnuit” va avea următorul cuprins:

„*domiciliu legal și obișnuit* – ședere legală a persoanei pe o perioadă nedeterminată de timp în baza documentelor oficiale eliberate de autoritățile statului de primire.”

2. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Articolul 17. Condițiile naturalizării

(1) Cetățenia Republicii Moldova se poate acorda la cerere străinului cu domiciliul legal și obișnuit pe teritoriul Republicii Moldova, care:

a) are ședere legală și continuă pe teritoriul Republicii Moldova cel puțin în ultimii 10 ani. Pentru apatrizi, refugiați și beneficiari de azil politic, termenul respectiv constituie 8 ani; sau

b) are ședere legală și continuă pe teritoriul Republicii Moldova timp de 5 ani înaintea împlinirii vârstei de 18 ani; sau

c) este căsătorit cu un cetățean al Republicii Moldova de cel puțin 3 ani și are ședere legală și continuă pe teritoriul Republicii Moldova în ultimii 3 ani; sau

d) are ședere legală și continuă pe teritoriul Republicii Moldova în ultimii 3 ani la părinți sau la copii (inclusiv înfietori sau înfiați) cetățeni ai Republicii Moldova; precum și

e) cunoaște și respectă prevederile Constituției; și

f) susține testul pentru evaluarea nivelului de cunoaștere a limbii de stat; și

g) are surse legale de existență.

(2) Procedura de evaluare a nivelului de cunoaștere a prevederilor Constituției și a limbii de stat de către solicitantul cetățeniei Republicii Moldova se stabilește de Guvern.

(3) Termenul de ședere legală și continuă pe teritoriul Republicii Moldova a străinului se calculează de la data autorizării de către autoritățile Republicii Moldova a șederii acestuia pe teritoriul țării. Data autorizării șederii se consideră data eliberării de către autoritățile competente a documentului care confirmă dreptul de ședere al străinului pe teritoriul Republicii Moldova. Dovada șederii legale și continue se face cu documentele oficiale, eliberate de autoritățile competente ale Republicii Moldova, sau în baza informației din Registrul de stat al populației.

(4) Șederea străinului pe teritoriul Republicii Moldova se consideră legală și continuă în cazul în care, ulterior autorizării șederii:

- a) străinul nu a emigrat din Republica Moldova;
- b) străinului nu i-a fost anulat sau revocat dreptul de ședere, nu i-a încetat sau nu i-a fost anulat statutul de apatrid sau de refugiat;
- c) prelungirea dreptului de ședere este consecutivă.

(5) În cazul străinului care, pe perioada șederii legale pe teritoriul Republicii Moldova, și-a schimbat statutul juridic, se ia în calcul termenul de aflare conform statutului anterior, dacă acest termen este continuu.”

3. La articolul 20 alineatul (1), litera e) va avea următorul cuprins:

„e) nu întrunește integral condițiile pentru dobândirea cetățeniei Republicii Moldova, stabilite de prezenta lege.”

4. La articolul 22 alineatul (1), cuvintele „persoanei care a împlinit vârsta de 18 ani,” se substituie cu cuvântul „solicitantului”.

5. La articolul 28:

litera a) va avea următorul cuprins:

„a) primesc de la persoanele cu domiciliul legal și obișnuit pe teritoriul Republicii Moldova, în condițiile prezentei legi, cereri privind dobândirea cetățeniei Republicii Moldova prin naturalizare și privind redobândirea cetățeniei Republicii Moldova, verifică documentele prezentate, adună date despre solicitant, întocmesc o notă informativă și, împreună cu avizele Ministerului Afacerilor

Interne, ale Serviciului de Informații și Securitate și cu cererea solicitantului, le expediază Președintelui Republicii Moldova spre soluționare;”

literale c) și d) vor avea următorul cuprins:

„c) determină apartenența sau neapartenența persoanelor la Republica Moldova;

d) înaintează Președintelui Republicii Moldova propuneri întemeiate privind retragerea cetățeniei Republicii Moldova;”.

6. La articolul 29 literale a), b) și c) vor avea următorul cuprins:

„a) primesc de la persoane cu domiciliul legal și obișnuit în străinătate, în condițiile prezentei legi, cereri privind cetățenia, adună date despre solicitant, verifică documentele prezentate și, împreună cu nota informativă a Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, cu avizul Serviciului de Informații și Securitate și cu cererea solicitantului, le expediază Președintelui Republicii Moldova spre soluționare;

b) determină apartenența sau neapartenența persoanelor la Republica Moldova;

c) înaintează Președintelui Republicii Moldova propuneri întemeiate privind retragerea cetățeniei Republicii Moldova;”.

7. La articolul 40, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Persoana domiciliată legal și obișnuit pe teritoriul Republicii Moldova care a pierdut cetățenia Republicii Moldova primește de la autoritatea competentă pentru străini actul de identitate conform statutului persoanei, după caz.”

Art. II. – Guvernul, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

Art. III. – Prezenta lege intră în vigoare la 3 luni de la data publicării.

IGOR CORMAN

Chișinău, 1 noiembrie 2013.

Nr. 258.

ПАРЛАМЕНТ РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА

ЗАКОН

о внесении изменений в Закон о гражданстве Республики Молдова № 1024-XIV от 2 июня 2000 года

Парламент принимает настоящий органический закон.

Ст. I. – В Закон о гражданстве Республики Молдова № 1024-XIV от 2 июня 2000 года (повторное опубликование: Официальный монитор Республики Молдова, специальный выпуск от 9 декабря 2005 года), с последующими изменениями, внести следующие изменения:

1. В статье 1 понятие «законное и постоянное место жительства» изложить в следующей редакции:

«законное и постоянное проживание – законное пребывание лица в течение неопределенного периода времени на основании официальных документов, выданных органами власти принимающего государства.»

2. Статью 17 изложить в следующей редакции:

«Статья 17. Условия натурализации

(1) Гражданство Республики Молдова может быть предоставлено на основании заявления иностранца, законно и постоянно проживающего на территории Республики Молдова, который:

а) законно и непрерывно пребывает на территории Республики Молдова в течение не менее 10 последних лет. Для лиц без гражданства, беженцев и лиц, пользующихся политическим убежищем, соответствующий срок пребывания составляет 8 лет; или

б) законно и непрерывно пребывает на территории Республики Молдова в течение 5 лет до момента достижения им возраста 18 лет; или

с) состоит в браке с гражданином Республики Молдова в течение не менее 3 лет и на протяжении последних 3 лет законно и непрерывно пребывает на территории Республики Молдова; или

d) на протяжении последних 3 лет законно и непрерывно пребывает на территории Республики Молдова у родителей (в том числе усыновителей) или детей (в том числе усыновленных), являющихся гражданами Республики Молдова; а также

е) знает и соблюдает положения Конституции; и

f) сдал тест на определение уровня владения государственным языком;

и

g) имеет законные источники существования.

(2) Процедура определения уровней знания положений Конституции и владения государственным языком лицами, обратившимися с заявлением о предоставлении гражданства Республики Молдова, устанавливается Правительством.

(3) Срок законного и постоянного пребывания иностранца на территории Республики Молдова исчисляется со дня предоставления ему компетентными органами Республики Молдова права на пребывание на территории страны. Дата выдачи компетентными органами документа, подтверждающего право пребывания иностранца на территории Республики Молдова, считается датой санкционирования пребывания и подтверждается официальными документами, выданными компетентными органами Республики Молдова, или данными из Государственного регистра населения.

(4) Пребывание иностранца на территории Республики Молдова считается законным и постоянным, если после санкционирования пребывания:

a) иностранец не эмигрировал из Республики Молдова;

b) по отношению к иностранцу не было аннулировано или отменено право на пребывание, не был аннулирован или прекращен статус лица без гражданства либо в отношении него не был прекращен статус беженца или он не был лишен данного статуса;

c) продление права на пребывание осуществлялось последовательно.

(5) В случае иностранца, который во время законного пребывания на территории Республики Молдова изменил свой правовой статус, при исчислении срока пребывания учитывается срок пребывания в соответствии с предыдущим статусом, если этот срок является непрерывным.»

3. Пункт е) части (1) статьи 20 изложить в следующей редакции:

«е) не соответствующим полностью условиям приобретения гражданства Республики Молдова, установленным настоящим законом.».

4. В части (1) статьи 22 слова «лицу, которому исполнилось 18 лет,» заменить словом «заявителю».

5. В статье 28:

пункт а) изложить в следующей редакции:

«а) принимают от лиц, законно и постоянно проживающих на территории Республики Молдова, в порядке, предусмотренном настоящим законом, заявления по вопросам приобретения гражданства Республики Молдова в порядке натурализации и по вопросам восстановления в гражданстве Республики Молдова, проверяют представленные документы, собирают данные о заявителях, составляют информационную справку и вместе с заключениями Министерства внутренних дел и Службы информации и безопасности и заявлением ходатайствующего лица направляют их Президенту Республики Молдова для принятия решения;»;

пункты с) и d) изложить в следующей редакции:

«с) определяют принадлежность или отсутствие принадлежности лиц к гражданству Республики Молдова;

d) представляют Президенту Республики Молдова обоснованные предложения о лишении гражданства Республики Молдова;».

6. Пункты а), b) и с) статьи 29 изложить в следующей редакции:

«а) принимают от лиц, законно и постоянно проживающих за рубежом, в порядке, предусмотренном настоящим законом, заявления по вопросам гражданства, собирают данные о заявителях, проверяют представленные документы, которые вместе с информационной справкой Министерства информационных технологий и связи, заключением Службы информации и безопасности и указанными заявлениями направляют Президенту Республики Молдова для принятия решения;

b) определяют принадлежность или отсутствие принадлежности лиц к гражданству Республики Молдова;

с) представляют Президенту Республики Молдова обоснованные предложения о лишении гражданства Республики Молдова;».

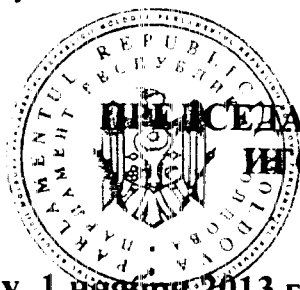
7. Часть (2) статьи 40 изложить в следующей редакции:

«(2) Лицо, законно и постоянно проживающее на территории Республики Молдова и утратившее гражданство Республики Молдова, получает в компетентном органе по делам иностранцев удостоверение личности, соответствующее, по обстоятельствам, статусу лица.».

8. В частях (1) и (2) статьи 35 слова «имеющим законное и постоянное местожительство» заменить словами «законно и постоянно проживающим» (изменение касается только текста на русском языке).

Ст. II. – Правительству в трехмесячный срок со дня вступления в силу настоящего закона привести свои нормативные акты в соответствие с настоящим законом.

Ст. III. – Настоящий закон вступает в силу по истечении трех месяцев со дня опубликования.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ ПАРЛАМЕНТА
ИГОРЬ КОРМАН

Кишинэу, 1 ноября 2013 г.
№ 258.